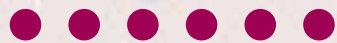
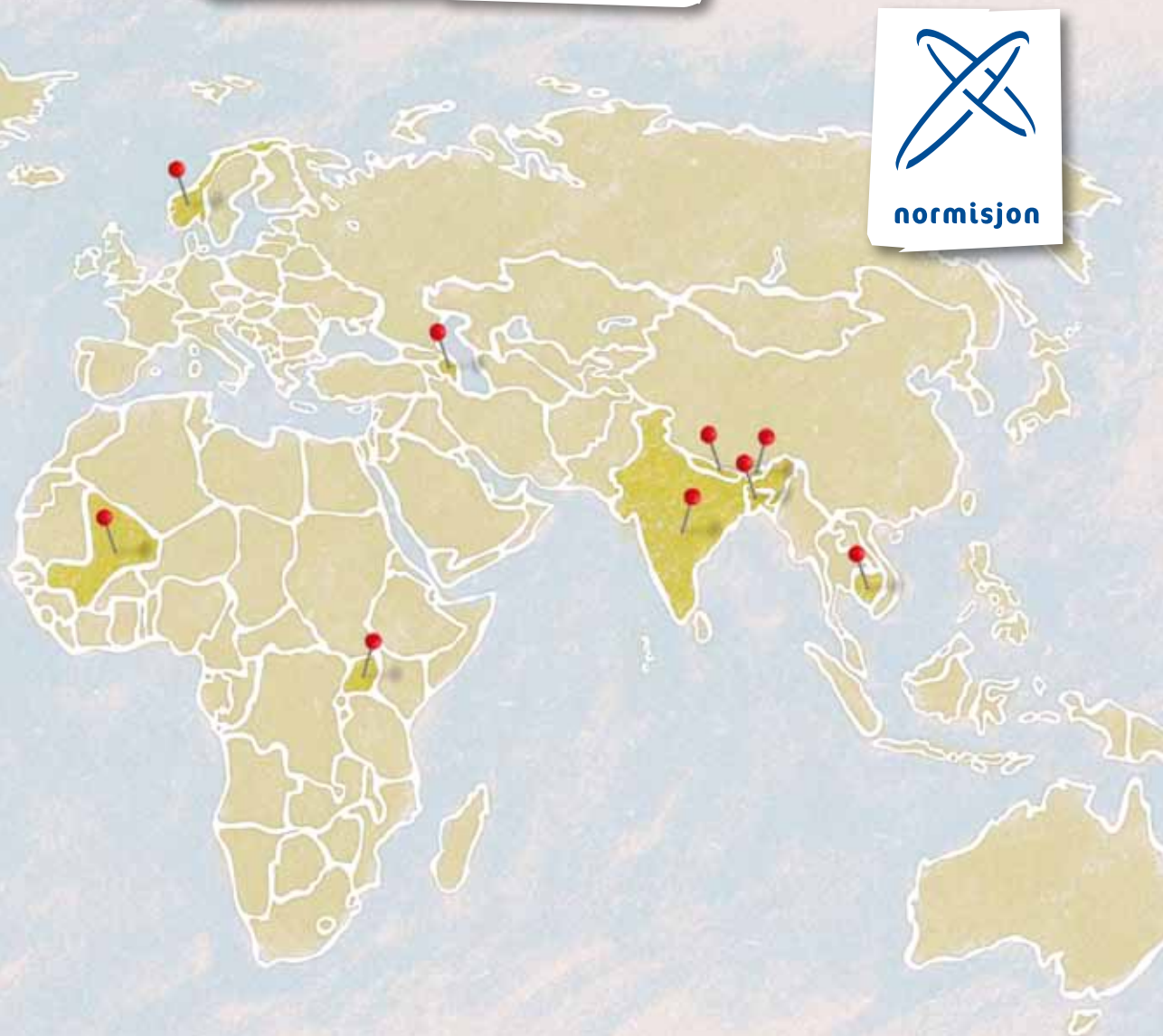

Strategidokument

2012–2025

normisjon

Elsket og sendt Normisjon mot 2025

1. Visjon

Normisjons visjon er «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag». Visjonen har utgangspunkt i evangeliet om Guds frelse i Jesus Kristus. Når den treenige Gud sender oss i misjon vil vi i samsvar med vår identitet holde et tydelig fokus på evangeliet om Jesu død og oppstandelse og frelse alene ved troen på han. Visjonen handler også om evangeliets adresser. Jesus sender oss til alle folkeslag. Det vil vi være med å fullføre. Samtidig må hver generasjon vinnes i kulturer der evangeliet allerede er kjent.

2. Identitet, bakgrunn og utvikling

Normisjon er en evangelisk luthersk misjonsorganisasjon med bakgrunn i 1800-tallets vekkelser i Norge. Med forankring i klassisk luthersk kristendom er vårt oppdrag å hjelpe mennesker til personlig tro på og etterfølgelse av Jesus Kristus. Helt fra starten har dette skjedd ved personlig vitnesbyrd og forkynnelse av Guds ord og ved troens handlinger i kristen omsorg. Røttene våre er dypt festet i tillit til Bibelen som Guds ord, og navnet «bedehus» på mange av våre samlingssteder sier noe om vektleggingen av det åndelige livet i fellesskapet. Helt fra Hans Nielsen Hauge forkynte Guds ord har det kjennetegnet vår bevegelse at vi har dannet lokale fellesskap av troende. Og helt fra Lars Skrefsrud drog til India og begynte misjon blant undertrykte folk, har fellesskapene vært opptatt av hvordan Gud sender oss på tvers av grenser med evangeliet.

Tradisjonelt har vi vært sterkest forankret i bygde-Norge. Samfunnet i dag er urbanisert. Historisk var vi en viktig folkebevegelse som bygger av Norges tidlige demokrati. I dag lever vi i et samfunn som domineres av nye medier og en helt ny kommunikasjonssituasjon. Bevegelsen ble til i ei tid da den kristne troen var enerådende og kulturen ensartet. Nå lever vi i ei tid preget av livssynsmangfold og av en sekulær liberalisme som offentlig selvforståelse.

Fra starten var Normisjon en sentral kirkelig aktør som vektla samvirke mellom kirke og bedehus som den naturlige modellen. De siste par generasjoner er dette bildet blitt utfordret. Den norske kirke har bygd opp et stort selvstendig arbeid der mye av bedehusets frivillighet er flyttet inn i kirkene. De rene forkynnerstillingene i organisasjonen er borte, dels ved nedbemanning, dels ved omdisponering til lokalt baserte stillinger, til barne- og ungdomsarbeid og til flere administrative stillinger. Den tette relasjonen mellom bedehus og kirke er blitt utfordret mange steder, fordi stadig færre makter å leve med den gamle kombinasjonsmodellen. Ved siden av disse sosiologiske og organisatoriske endringene, står vi overfor vesentlige teologiske utfordringer.

I løpet av få generasjoner har kirkene i det globale sør vokst til å være ledende både med tanke på kirkeliv og misjon. Oppdraget med å nå til alle folkeslag med evangeliet er ikke fullført, men i dag ser det ut til at kirkene i sør vil være hovedaktører når det gjelder å ta det videre, ikke minst fordi oppdraget vil gjelde mange land som er stengt for tradisjonell misjon fra vestlige land. Det gir endrede vilkår for norsk misjon, ikke ved at vi kan trappe ned, men ved at vi blir en partner blant mange, likestilt og ikke kulturelt overlegne.

Sosiologer og trendforskere i etterkrigsgenerasjonen spådde at sekularisering ville føre til religiøsitetens avvikling. Det har ikke skjedd, selv om religiøsiteten har endret seg vesentlig og er sterkt påvirket av sekulariseringen. Vi ser en type folkelig nyåndelighet og økt debatt om religionens rolle relatert til islams sterkere synlighet. Sannsynligvis vil

framtiden innebære både økt sekularisering og økt privat religiøsitet. Det utfordrer hele spørsmålet om sannhet og toleranse. Som kristen misjonsbevegelse må vi regne med å bli anklaget for diskriminering og intoleranse når vi forkynner at Jesus er eneste vei til frelse.

Frivilligheten er i endring fra varig frivillighet ut fra overbevisning til stor grad av det samfunnsforskerne kan kalle «tvungen frivillighet» som oppfølging av barn i idrett og musikk eller «anledningsvis frivillighet» for avgrensede saker eller prosjekter. En del unges sterke samfunnsengasjement er drar likevel i motsatt retning. Det viser at vi kan skape en motkultur når engasjementet bygger på overbevisning.

Globalisering og økt mangfold vil føre til at etablerte kirkeinstitusjoner i mindre grad blir bærere av nasjoners eller kulturers felles åndelighet. Dersom båndene mellom nasjonalitet og religiøsitet svekkes, må vi som kristent trosfellesskap i større grad bevisstgjøres på vår tverrkulturelle identitet. Vi utfordres særlig i valget mellom trosformidling og trostilpasning.

De nevnte utviklingstrekkene i samfunn, kirkeliv og misjon kan stå som eksempler på hvordan samfunnssammenhengen påvirker vilkårene for vårt oppdrag som misjonsorganisasjon. Normisjon må tilpasse virksomheten til samfunnsmessige endringer uten at det bryter med vårt oppdrag og budskap. Det blir viktig å definere hva som er varig og bærende i organisasjonen og deretter søke å utmynte det i en strategi for arbeidet framover.

3. Kjerneverdier

Normisjons verdier Elsket og sendt uttrykker det som skal prege oss i utførelsen av oppdraget, på vei mot virkeliggjørelsen av visjonen.

Grunnlaget for Normisjons oppdrag er at Gud har elsket verden. Han gav oss Jesus, så hver den som tror på han ikke skal gå fortapt men ha evig liv. Alle Normisjons fellesskap og alt Normisjons arbeid skal farges og preges av denne kjærligheten, slik at den omsettes i kjærlighet til Gud og mennesker, ved evangelisering og diakoni.

Jesus sa: «Likesom Faderen har sendt meg, sender jeg dere», Joh.20,21. Slik han ble en tjener for oss, er vi kalt til å tjene hverandre og vår neste. Sammen med hele Guds folk er vi utfordret til troens lydighet og til å gå med evangeliet, som tjenere for Guds kjærlighet.

4. Strategi

Grunnenheten i Normisjon er lokale fellesskap, enten de består av 3, 30 eller 300 personer. Jesus sendte sitt folk, sin kirke, til verden med evangeliet om Guds rike. Overbevisningen om at alle mennesker er elsket av Gud og at vi er sendt for å krysse grenser så dette kan bli kjent, må prege alle lokale fellesskap. Vi vil arbeide for å styrke eksisterende fellesskap og for å plante flere fellesskap, slik at nye generasjoner kan møte Jesus Kristus og utrustes til etterfølgelse og tjeneste. Vi ønsker å nå videre til nye folkegrupper, slik at mennesker kan løftes og lokalsamfunn forandres gjennom diakoni og bistand.

Misjon er en åndelig tjeneste. Derfor skal bønn være en selvfølgelig og prioritert del av alt vi gjør. Dette må integreres i samlinger på alle nivåer i organisasjonen. Vi vil oppmuntre ansatte og frivillige til å bruke tid i bønn, både som fellesskap og individuelt.

Misjonsstrategi er avhengig av det Den hellige ånd skaper ved evangeliet. Samtidig vil vi fremme en kultur som aktivt spør om vi når de målene vi setter. Derfor vil vi utvikle verktøy som muliggjør aktiv målstyring og etterprøving av arbeidet vårt. Misjonsarbeidet må være åpent for justeringer underveis. Noen ganger stilles vi overfor hendelsesstyrte valg ved at initiativ kommer opp utenom ordinær strategistyring eller fordi misjonskonteksten endres plutselig eller vesentlig. Dette må møtes med åpenhet samtidig som også en slik utvikling må prøves på organisasjonens visjon. Som disippelfellesskap i følge med Jesus må vi alltid være åpne for hvor Ånden leder oss.

4.1. Fellesskap

Normisjons oppdrag er å plante og bygge lokale fellesskap. Disse skal tjene visjonen om at evangeliet skal videre til nye generasjoner og folkeslag. Hvert fellesskap er uttrykk for evangeliets og den kristne kirkes nærvær i et lokalmiljø og i en kultur. Derfor er Normisjons strategi dypest sett alltid å plante menigheter og bygge kirke. Vi vil være en pådriver for at fellesskap og samarbeidskirker er del av et større partnerskap for grensesprengende misjon.

4.1.1. Strategimål for lokale fellesskap:

• Misjonerende i holdning og handling

Normisjon vil bygge levende fellesskap som er misjonerende i holdning og handling. Derfor utfordres alle fellesskap i Normisjon, fra den lille gruppen til den store forsamlingen, til å definere hvordan nettopp de skal krysse grenser med evangeliet. Lokalt betyr det at en setter seg konkrete mål både i forbønntjenesten og når det gjelder hvilke grupper av mennesker en vil prioritere å nå. Globalt betyr det at en tar ansvar for å definere konkrete ansvarsområder og prosjekter i Normisjons internasjonale arbeid som en vil støtte med forbønn, givertjeneste og informasjon.

Både i Norge og i samarbeidslandene satses det på å plante ut nye misjonerende fellesskap som tar sikte på å nå sin egen kultur med evangeliet på relevante måter. I Norge er dette særlig viktig i forhold til nye generasjoner av unge som ikke kjenner evangeliet. Acta må derfor ha en fremtredende rolle når det gjelder å utfordre bevegelsens misjonsstrategi. Fellesskapet har ansvar for å utruste alle troende til å regne seg som sendt i sin egen hverdag med vekt på å leve som kristne i familie- og arbeidsliv.

• Forsamlinger og misjonsgrupper

Den klassiske misjonsforeningen har vist stor slitestyrke, men det er grunn til å tro at nedgangen i antall tradisjonelle foreninger vil holde fram. Normisjon vil legge vekt på å plante nye fellesskap samtidig som

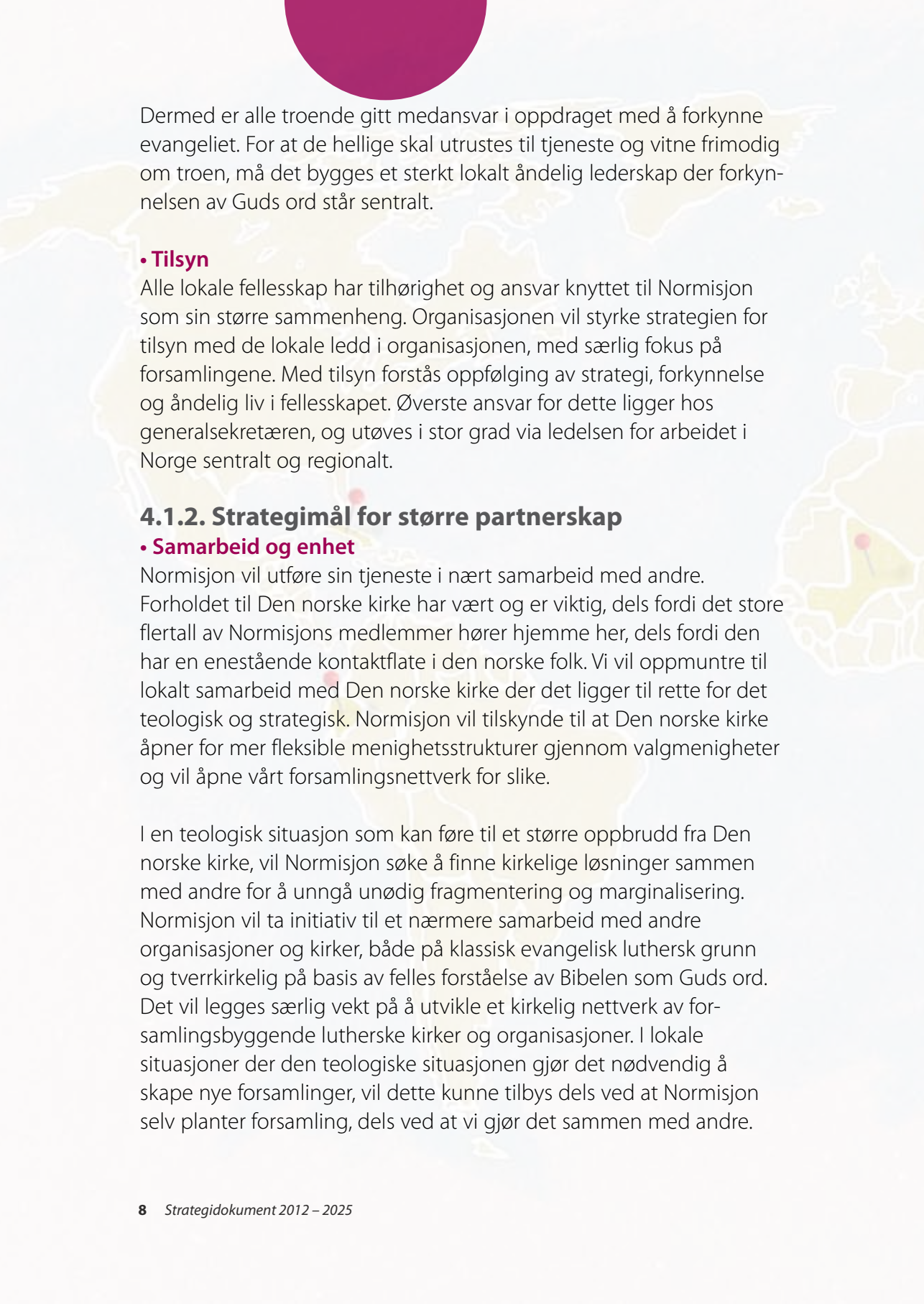
vi styrker de eksisterende. Framveksten av forsamlinger i Normisjon de siste tiårene er i tråd med en internasjonal trend som fokuserer på lokalmenigheten. Forsamlingen har et sterkt fokus på å utruste mennesker til frivillig tjeneste og har som mål å være aktive partnere i misjon. Vi vil oppmuntre til at flere av våre bedehusbaserte foreninger utvikles til misjonerende forsamlinger med full nådemiddelforvaltning der det er tjenlig. Noen steder bør det legges til rette for at dette kan skje sammen med andre bedehusbaserte organisasjoner eller andre kirkelige aktører. Samtidig trenger vi lette tropper som kan ta et smale-re ansvar for misjonsprosjekter, særlig internasjonalt. Her er de tradisjonelle misjonsforeningene viktige. I tillegg vil vi legge til rette for at alle forsamlinger skal ha mindre grupper av målrettede og kreative grupper som skal skape engasjement for og eierskap til Normisjons misjonsprosjekter internasjonalt. Vi vil arbeide for at forsamlinger og regioner utvikler gode relasjoner med tanke på å være støtte for hverandre og utveksle erfaringer og ressurser. Det må arbeides konstant med god informasjon og identitetsbygging hos yngre grupper i organisasjonen slik at stadig nye tenes til engasjement for Normisjons internasjonale misjon.

• Fellesskap av flere generasjoner

Den kristne menighet søker enhet i helheten. Vi vil derfor føre generasjoner sammen i et stort fellesskap der alle tar og gir med hensyn til kultur. Bare fellesskap som styres etter verdien «elsket», kan være «sendt» til en splittet verden med troverdighet. På en særlig måte vil vi møte utfordringen med å istandsette familien til å være barnets første menighet. Dette krever et rammeverk av flere generasjoner. Vi har over tid vært vitne til etablering av mange nye generasjons- og kultur-spesifikke fellesskap i Normisjon. Dette vil fortsatt være nødvendig for å nå lengre ut med evangeliet. Samtidig må vi aktivt arbeide for at fellesskapet av flere generasjoner blir synliggjort som det klareste uttrykket for enheten i Guds familie.

• Allment prestedømme og åndelig lederskap

Ved troen og dåpen har alle kristne fått del i det allmenne prestedømme og blitt utrustet med de nådegaver som Ånden har gitt oss.

Dermed er alle troende gitt medansvar i oppdraget med å forkynde evangeliet. For at de hellige skal utrustes til tjeneste og vitne frimodig om troen, må det bygges et sterkt lokalt åndelig lederskap der forkynnelsen av Guds ord står sentralt.

• Tilsyn

Alle lokale fellesskap har tilhørighet og ansvar knyttet til Normisjon som sin større sammenheng. Organisasjonen vil styrke strategien for tilsyn med de lokale ledd i organisasjonen, med særlig fokus på forsamlingene. Med tilsyn forstås oppfølging av strategi, forkynnelse og åndelig liv i fellesskapet. Øverste ansvar for dette ligger hos generalsekretæren, og utøves i stor grad via ledelsen for arbeidet i Norge sentralt og regionalt.

4.1.2. Strategimål for større partnerskap

• Samarbeid og enhet

Normisjon vil utføre sin tjeneste i nært samarbeid med andre. Forholdet til Den norske kirke har vært og er viktig, dels fordi det store flertall av Normisjons medlemmer hører hjemme her, dels fordi den har en enestående kontaktflate i den norske folk. Vi vil oppmuntre til lokalt samarbeid med Den norske kirke der det ligger til rette for det teologisk og strategisk. Normisjon vil tilskynde til at Den norske kirke åpner for mer fleksible menighetsstrukturer gjennom valgmenigheter og vil åpne vårt forsamlingsnettverk for slike.

I en teologisk situasjon som kan føre til et større oppbrudd fra Den norske kirke, vil Normisjon søke å finne kirkelige løsninger sammen med andre for å unngå unødig fragmentering og marginalisering. Normisjon vil ta initiativ til et nærmere samarbeid med andre organisasjoner og kirker, både på klassisk evangelisk luthersk grunn og tverrkirkelig på basis av felles forståelse av Bibelen som Guds ord. Det vil legges særlig vekt på å utvikle et kirkelig nettverk av forsamlingsbyggende lutherske kirker og organisasjoner. I lokale situasjoner der den teologiske situasjonen gjør det nødvendig å skape nye forsamlinger, vil dette kunne tilbys dels ved at Normisjon selv planter forsamling, dels ved at vi gjør det sammen med andre.

• Internasjonale partnerskap

Tyngdepunktet for verdensmisjonen er flyttet til kirkene i sør. Normisjons rolle overfor samarbeidskirker i sør er gått fra å være «overfor» til å bli «sammen med». Misjonsstrategien internasjonalt bør derfor preges av økt samhandling med kirker og misjonsbevegelser i sør. I økende grad vil det internasjonale arbeidet skje i organiserte nettverk med flere partnere, slik vi allerede ser det i Nepal, Kambodsja og i India. Vi vil stimulere en slik utvikling. Det vil bety at land der vi har etablert egne norske avdelinger av Normisjon, i større grad får misjonsnettverk der Normisjon er deltakende sammen med nasjonale og internasjonale kirker og organisasjoner.

4.2. Evangelisering

Evangeliet er for alle. Alle mennesker er umistelig for Gud men fortapt uten Jesus Kristus. Evangelisering er derfor fellesskapenes strategiske hovedprioritet. Gud har sendt sin kirke til verden for å gjøre kjent kjærlighetens evangelium og i ord og gjerning forkynne at Guds rike bryter fram til Jesus kommer igjen og gjør alle ting nye. Ansatte med evangeliserende oppgaver skal gå foran for å skape engasjement, men må ha som målsetning over tid å trekke seg ut slik at de lokale fellesskap bærer ansvaret for kirkens utadrettede arbeid.

• Evangeliet til nye generasjoner i Norge

Mange barn og unge i Norge er ukjent med innholdet i evangeliet. Normisjons barne- og ungdomsarbeid må derfor legge vekt på å gi grunnopplæring i troens innhold og praksis. Målet må være å gi videre en tro som har konsekvenser for identitet, liv og tilhørighet og slik forme disipler.

Normisjons skoler er en svært viktig ressurs. Som landets største folkehøgskoleeier og som stor eier av videregående skoler, vil vi legge en strategi for skolene som arenaer for evangeliet, samtidig som vi tar på alvor skolenes rolle som samfunnsinstitusjoner og verdiformidlere. Rekruttering av personell som virkeliggjør Normisjons visjon og bringer evangeliet til nye generasjoner er avgjørende.

Fjerningen av kristendomsundervisning fra norsk skole møtes med en flerfoldig strategi. Viktigst vil det være å utvikle en forsamlingsbasert og målrettet trosopplæringsplan som særlig rettes inn mot familier. Sammen med andre organisasjoner og kirker og gjennom våre egne pedagogisk faglige miljøer vil Normisjon utarbeide et alternativt opplæringstilbud i kristendom og vurdere etablering av kristne ungdomsskoler og flere videregående skoler.

Hver generasjon av kristne står nærmest til å vitne for sine egne. Vi trenger derfor fellesskap som preges av flere generasjoner og vil særlig legge vekt på å utruste familier til å bygge kristne hjem. Alle i Nor-misjon skal møte forkynnelse og veiledning som leder til en aktiv bruk av hverdagens naturlige møteplasser, slik at mennesker i våre nærmiljø kan oppleve seg som elsket av Gud.

Innvandringen av mennesker fra andre land og kontinenter endrer forutsetningen for misjon også i Norge. De menighetene i Europa som i dag vokser sterkest, er dominert av mennesker og grupper fra det globale sør. De bringer normalt med seg en sterk åndelig tradisjon knyttet til bønn og vitnetjeneste. Det er viktig å øke samhandlingen med slike fellesskap i Norge og i samarbeidslandene. Vi trenger å se den etnisk mangfoldige kirken som én og være støtte for hverandre. Det er en målsetning å etablere norske forsamlinger med tverrkulturell profil.

• **Evangeliet til nye generasjoner i Europa**

Europa regnes blant de vanskeligste områdene i verden å evangelisere. Media, utdanning og kulturliv preges ofte av offensiv ateisme og sekulær humanisme. Begrepet sannhet er under debatt. Dette gjør at evangeliseringen både må ta på alvor det intellektuelle trosforsvaret og være mer relasjonsorientert enn institusjonsbasert. Mye av fornyelsen representeres av at innvandrere fra Afrika, Asia og Latin-Amerika danner nye kirker og sender misjonærer hit. Europa utfordrer oss som kristne til å stå sammen i et misjonsoppdrag som ofte innebærer å starte på nytt. Normisjon vil være en del av denne utviklingen. Vi vil bruke og utvikle tjenlige evangeliseringsverktøy og ulike disippel- og lederopplæringsprogrammer sammen med samarbeidende kirker og organisasjoner.

Europa blir et av våre viktigste områder for bevisst bruk av teltmakere i misjon, både gjennom studenter og ansatte i næringsliv og politikk. Evangelisering i Europa gir også en særlig mulighet for forsamlingene og for Acta til direkte involvering med en stor grad av nærhet til oppdraget.

• Evangeliet til nye folkeslag i det globale sør

Mindre enn fire prosent av misjonærressursene i den kristne kirke brukes på den minst nådde fjerdedelen av verdens befolkning. Disse gruppene er i stor grad muslimske, men mange hører også til de andre store verdensreligionene, og en del små folkeslag av animistisk tro er ennå svært lite nådd av evangeliet. Størstedelen av de minst nådde er også blant verdens fattigste, og de lever i hovedsak i Asia og i Nord- og Vest-Afrika, i det såkalte 10/40-vinduet. I samsvar med vår historiske profil, vil Normisjon særlig fokusere på arbeid blant marginaliserte folkegrupper. I samsvar med vår teologiske profil vil arbeid med bibeloversettelse og muntlig bibelformidling til nye folkeslag prioriteres. Midt i 10/40-vinduet ligger Normisjons utgangspunkt: India og Sør-Asia, verdens tettste og største befolkningsområde. Misjon til de minst nådde folkeslagene i dette området er ikke slutført. Selv om indiske kirker sender flere titalls tusen misjonærer tverrkulturelt, er India fortsatt også det landet i verden med flest folkegrupper som er uberørt av evangeliet, fulgt av land som Kina, Bangladesh, Pakistan og Nepal.

Normisjons bidrag i verdensmisjonen vil framover gi prioritet til Sør- og Sentral-Asia. I samsvar med vår historiske profil og i respekt for vår begrensede størrelse vil vektlegging av minoritetsfolk beholdes, men med en åpning også mot større unådde folkegrupper og partnerskap med kirker som vi ellers har stått i et nært forhold til. Hovedmodell for arbeidet er å utvikle partnerskap med nasjonale kirker samt nasjonale og internasjonale organisasjoner og gå målrettet sammen til nye folkeslag. Dette innebærer at Normisjon både sender egne misjonærer og på ulike måter støtter partnerkirker og organisasjoner i deres misjonsarbeid. I alle folkeslag der Normisjon arbeider, vil det være en prioritert oppgave å oversette NT til folkeslagets språk. Det er avgjørende for at evangeliet skal slå rot i en kultur.

I land som er mer lukket for kirkelig arbeid og kristen misjon, vil teltmakerstrategier prioriteres, særlig inn mot studier og studentarbeid og mot kristent fagpersonell i undervisning, helse og næringsliv. Samarbeidet med organisasjonen TENT styrkes.

Skal vi ha mulighet til å gå videre med evangeliet til nye folkegrupper, forutsetter det at vi legger planer for styrt utfasing i land der dette målet er nådd. Utfasing av norsk personell og nedtrapping av tunge prosjekter i samarbeidsland betyr likevel ikke at relasjonene brytes. Samarbeidskirkene tilbys langsiktige partnerskapsavtaler med Normisjon. Vekten vil ligge på lederoppfølging og lederutvikling. Samarbeid med kirkene i sør må følge strategier som unngår usunn avhengighet.

4.3. Diakoni

Kristen diakoni springer ut av troen på den treenige Gud som har skapt alle mennesker og ønsker å nå oss med sin kjærlighet. Diakoni er derfor en uløselig del av vårt misjonsoppdrag. Kjærlighetens tjeneste er særlig nødvendig for å skape troverdighet for evangeliet. Når diakonien forankres i fellesskapet, blir det tydelig at alle både er givere og mottakere av diakoni. Alle har behov for å være elsket, og alle sendes ut i kjærlighet. Diakonien rettes mot de omsorgsbehov som til enhver tid må dekkes og omfatter alle som trenger helhetlig menneskelig omsorg. Slik lever vi ut og vitner om den selvhengivende kjærlighet som drev Jesus Kristus til oss og som han har sendt oss til å leve ut. Diakonien har utspring i søskenkjærligheten i det kristne fellesskapet, men i kjærlighetens etterfølgelse får den adresse overalt hvor Kristi forsoning forkynnes.

• Lokal diakoni i Norge

Vi vil legge vekt på at fellesskapene våre taler sant om livet og gir rom for mennesker med ulike erfaringer. Selv om Norge i dag er historiens rikeste land materielt sett, er de diakonale utfordringene likevel store og mange, selv om få av dem er av økonomisk art. Skadde relasjoner

er et stikkord med forgreninger inn mot mange andre problemer. Normisjon vil i sin diakonale profil legge vekt på å være åpne fellesskap. Vårt oppdrag med å skape fellesskap er både sterkt ønsket og samtidig motkulturelt i samfunnet. Fellesskap gir både trygghet og forpliktelse. Når vi bryter med den sterke vestlige individualismen, tar vi skritt mot en ny felles verdiforankring.

Alle lokale fellesskap må legge vekt på å definere diakonal tjeneste ut fra lokale behov. Det kan være besøkstjeneste for eldre, tiltak for vanskeligstilt ungdom, støtte til enslige forsørgere, inkludering av og språkhjelp til flyktninger og asylsøkere. Kristne fra andre kulturbakgrunner inkluderes både som mottakere og medhjelpere i diakoni.

Det legges vekt på å gi barn og unge troserfaringer innenfor rammene av slitesterke fellesskap som kompenserer for den manglende varme og oppfølging som mange har i sin egen hverdag. Alle forsamlinger og større bedehusforeninger utfordres til å drøfte og etablere konkrete tiltak som imøtekommer barns og unges behov i nærmiljøet, slik som leksehjelp, personlig samtale med trygge voksne eller støtte og hjelp ved ung graviditet. Alle forsamlinger og et økende antall større bedehusforeninger stimuleres til å holde samlivskurs både for unge og mer erfarne par. Den kristne menighet må etablere en standard for slitesterk kjærlighet for gode og vonde dager. Det kristne hjemmet må styrkes som diakonal base. I en flyktig og springende kultur må vi bevisstgjøres på å forvalte tid som diakonalt verktøy.

I samarbeid med andre og med utgangspunkt i forventet økonomisk bærekraft skal Normisjon bygge ut flere regionale samtalesentra for sjelesorg og veiledning. Disse skal også være steder der det legges til rette for å møte mennesker som av ulike grunner bærer med seg smerter knyttet til erfaringer i kristne sammenhenger.

I årene framover vil andelen pensjonister og eldre øke sterkt. Dette representerer både en diakonal ressurs og en diakonal utfordring. Det må forkynnes tydelig at 62+ ikke er pensjonsalder for å bygge kristent fellesskap og drive misjon. Kombinasjonen tid, krefter og penger må

adresseres i forkynnelsen i forhold til å delta i fellesskapets diakonale forpliktelser. Eldrebølgen gir samfunnet mange utfordringer som det offentlige ikke vil kunne løse uten stor frivillig innsats. På en særlig måte skaper svake sosiale strukturer i byene en sterkt økende ensomhet. Normisjons diakoni i Norge må rette seg inn mot denne ensomheten.

Diakonien utøves lokalt. Regionalt og sentralt nivå i organisasjonen har et særlig ansvar for å legge til rette for og utruste til diakonal frivillighet og for samarbeid med andre organisasjoner og kirkelige aktører.

• **Diakoni internasjonalt**

Både menighetsorientert diakoni og diakonal bistand hører med til det kristne forvalteroppdraget. Slik vil vi synliggjøre Guds rike i ord og handling, jfr. Matt. 23,23b og Joh.1,14. Små, unge kirker har ikke ressurser til å ta ansvar for store institusjons- og bistandsprosjekter i norsk internasjonal misjon. Slike prosjekter har også vært en kime til uro og maktkamp i flere sammenhenger. Det er derfor viktig at vi i moderne misjon skjeler mellom menighetsorientert diakoni og diakonal bistand. Tradisjonelt har kristen diakoni hentet sin begrunnelse i den bibelske barmhjertighetstanken, knyttet til å gjøre godt mot alle, mest mot våre søsken i troen (Gal.6,10). Bistandsbasert diakoni henter i vel så stor grad sin begrunnelse i den bibelske rettferdighetstanken, slik profetene forkynte den i Israel. Disse to perspektivene beriker hverandre og må holdes sammen. Ikke minst er det viktig at den menighetsorienterte diakonien tar på alvor den kristne kirkes lokale og universelle kall til å fremme rettferdighet og rett fordeling. Samtidig er det en strategisk utfordring å hjelpe fram en bærekraftig lokal diakoni i samarbeidskirkene våre der det utøves praktisk omsorg i og ut fra det kristne fellesskapet. Det er en tjeneste som kan gjennomføres med relativt små budsjetter. I opplæring til disippelskap er det viktig å få fram hvordan en slik menighetsbasert diakoni kan fungere.

Normisjons vil sette miljø- og forvaltningsspørsmål på dagsorden. Miljø- og klimaforstyrrelsene rammer hardest de fattige og urbefolkningene. Å ta vare på Guds skaperverk for å gi kommende generasjoner et godt livsgrunnlag er viktig i det kristne forvalteroppdraget.

Normisjon har et særlig blikk for fattige og for marginaliserte folkegrupper som har vært forfordelt og derfor befunnet seg nederst ved bordet. Vi vil fortsette å samarbeide med norske myndigheter om prosjekter som skaper større rettferdighet. Samtidig vil vi være bevisst på at vi ikke skal styres ideologisk gjennom den offentlige pengestrømmen. Skulle disse kildene tørke inn, er det viktig at vi også tar et selvstendig ansvar for bærekraftige lokale utviklingsprosjekter. Fordi tjenesten utøves med utgangspunkt i en kristen rettferdighetstanke, er den et vitnesbyrd om en Gud som engasjerer seg i sitt skaperverk og i de samfunn og kulturer som menneskene skaper. Bistand er et selvstendig fagområde som krever tettere samhandling med andre misjonsorganisasjoner og bistandsaktører. Som virkemiddel til å bidra til lokal verdiskaping og bærekraft vil Normisjon utvikle forretningsmessig baserte virksomheter med sosial profil. Vi vil søke samarbeid med personer og virksomheter med slik kompetanse.

4.4. Utrustning

Mens kallet til nye generasjoner og folkeslag skal gi oss utålmodighet og drivkraft til å krysse grenser, er oppdraget med å danne disipler preget av tålmodighet og bygging over tid. Dette merkes i økende grad i Norge, fordi misjon blant barn og unge stadig mer handler om å hjelpe på plass de helt grunnleggende trossannheter. I samarbeidslandene våre er dette en prioritert oppgave, fordi kirkenes selvstendige lederskap er avhengig av disipler som er integrert. Misjonsbefalingens utålmodige og tålmodige sider henger nøye sammen. Bare ved å ta tid til å bygge livslange disippelskap, kan vi oppnå verdensvid etterfølgelse.

• Disippel- og lederbygging

Troens etterfølgelse av Jesus skjer i fellesskap. Misjon skjer alltid ut fra fellesskapet og alltid i team. Med dette som utgangspunkt består Normisjons strategi av tre hoveddeler. Alle troende må hjelpes til å ledes av Jesus ved å føres inn i troens samliv med Gud gjennom Guds ord og bønn, gudstjenestefeiring og tilbedelse, givertjeneste og forsakelse.

Derneft skal alle troende lære å dele troen naturlig i sin hverdag slik at de kan lede til Jesus. Til sist må vi lære å lede som Jesus, enten det gjelder de som har en framskutt ledertjeneste eller det gjelder den typen lederskap som alle med en forbildefunksjon har. Kristent lederskap starter alltid i disippelskapet.

I følge Matt 28,19 sikter all misjon på å danne disipler. Både lønnede og ulønnede medarbeidere må bevisstgjøres på å modellere dette i eget liv gjennom aktiv bruk av åndelig veiledning, medvandring og ansvarliggjøring. Samtidig skal ledere og forkynnere ha oppfølging og veiledning fra sine ledere. Dette skal stå i fokus i de fellesskap som Normisjon bygger og i det bidraget som Normisjon yter i forhold til samarbeidskirker. Derfor må organisasjonen prioritere å bygge ledere og ansatte til denne tjenesten. Normisjons ansatte både i Norge og internasjonalt skal, idet de utøver sin tjeneste, legge vekt på å hjelpe andre til utrustning. De ansattes primær oppgave skal gjennom forkynnelse og veiledning være å stimulere frivillighet ved å utruste de hellige, jf Ef.4,11ff. Derfor må det jobbes kontinuerlig med utvikling av disippel- og lederopplæringsverktøy for menighets- og misjonsarbeidet.

Vi trenger medarbeidere både i Norge og i samarbeidslandene som ivaretar det utadrettede evangeliserende siktet ved selv å være evangelister, men også ved å utruste andre til denne tjenesten. Vi trenger medarbeidere både i Norge og i samarbeidslandene som ivaretar det diakonale siktet ved selv å være diakoner men også ved å utruste andre til denne tjenesten. Ansatte i misjon og menighet skal utruste disippelfellesskapet til en tjenende tro, til vitnetjeneste og til lederskap innenfor rammene av en ulønnet frivillighet. Ansatte skal opplæres til å bruke de redskaper, kurs og programmer som brukes til dette. Organisasjonen vil legge vekt på en oversiktlig verktøykasse til bruk for alle sine medarbeidere og vil samordne utviklingen av redskaper til disippel- og lederopplæringen i så stor grad som naturlig. I lys av denne tenkningen, vil vi framover styre sterkere mot en organisasjonskultur som definerer misjonens ansatte og teltmakere både ute og hjemme som utrustende misjonærer. Slik defineres den enkel-

tes tjeneste som ledd i et oppdrag med å nå videre med evangeliet og tydeliggjøre at disippel- og lederbyggingen også står i denne tjenesten.

Disippel- og lederbygging skal prioriteres for å reise opp og utruste nye disipler og ledere i Normisjon, men saken har adresse i alle generasjoner. Unge trenger voksne forbilder. Voksne trenger unge som utfordrer. Sammen trenger generasjonene hverandre som medvandrere. Barne- og ungdomsarbeidet er avhengig av voksne som tar ansvar som ledere og medvandrere. Vi trenger flere organiserte læringsmiljøer knyttet til våre lokale fellesskap enn bare Normisjons bibelskoler. Små, livsnære fellesskap er viktige redskaper i disippel- og lederbyggingen.

Normisjons misjonsoppdrag skal knyttes både til troens ord og troens gjerning. Både det forkynnende og diakonale oppdraget må i hovedsak basere seg på ulønnet frivillighet. Det vil legges særlig vekt på å få fram forkynnergaver lokalt som kan brukes både lokalt og i større distrikter. Særlig i de større forsamlingene vil det være mange som ikke får utviklet, oppdaget eller brukt sine forkynnende nådegaver, fordi hoveddelen av forkynnelsen utøves av det pastorale, undervisende og evangeliserende lederskapet. I samarbeid med forsamlingene må vi derfor legge til rette for å få fram lekfolk med nådegaver til å forkynne Guds ord, gi dem opplæring og gi dem oppgaver mindre fellesskap som trenger tilførsel av forkynnelse. Alle forsamlinger i nært samarbeid med organisasjonen etablerer jevnlig kurs for potensielle forkynnere for å utruste stadig flere frivillige til å ta del i forkynnertjenesten med et mangfold av forkynnergaver. Vi vil understreke viktigheten av å forkynne til etterfølgelse av Jesus i sekulære arbeid og studier og utfordre til teltnakertjeneste.

• Skoler til utrustning og tjeneste

I alle Normisjons skoler står utrustning til liv og tjeneste sentralt. På denne måten skal skolene også fungere rekrutterende inn i Normisjons fellesskap. Noen av disse skolene retter seg spesifikt mot det disippelutrustende og lederbyggende oppdraget, både på bibelskole- og på høgskolenivå. Også i noen av folkehøgskolene ivaretas deler av dette. Normisjon trenger sterke skolesentra for bibelundervisning og misjon

som danner disippelskap for misjon i Norge og internasjonalt. Skolene er ressursentra for organisasjonen i program- og produktutvikling og i rekruttering av både lønnede og ulønnede medarbeidere.

Skal skolene ha denne funksjonen, forutsetter det at de er sterke nok driftsmessig og i ressurstilfang. Rammevilkårene for drift av både av friskoler og private høyskoler gjør at skolene må ha en viss størrelse for å ha økonomisk drivverdighet. Normisjon vil være sentral i utviklingen av én samlende, sterk og evangelikal høyskole i Norge. En slik høyskole har et vesentlig samfunnsmandat når det gjelder påvirkning og verdiutvikling i samfunnet innen ulike fagfelt som pedagogikk, media, kultur og interkulturell forståelse. I lys av Normisjons strategi, trengs særlig en oppjustering av kristen basert lederutdanning på høyskolenivå og en god basisutdannelse for teologi og misjon.

5. Organisasjon

Organisasjonens grunnelement er lokalt byggende fellesskap, basert på frivillig innsats. Både fellesskap og frivillighet kjennetegnes av at de i stor grad er selvdrevne og selvstyrte. Vi samles i en organisasjon for å kunne oppnå mer sammen enn vi oppnår aleine. I tråd med strategiens hovedtanke om fellesskap, fastholder vi det afrikanske ordtaket om at de som vil gå raskt, gjerne må gå aleine, men de som vil gå langt, må gå sammen. Derfor er tilhørighet i en større sammenheng viktig. Tilhørighet innebærer forankring i en læremessig sammenheng og åndelig identitet, inspirasjon av en felles visjon, forpliktelse til å være noe for andre og privilegiet av å bidra inn til noe større som gir varig vekst utenfor seg selv.

• Én organisasjon - i mangfold

Normisjon må midt i sin mangfoldige organisasjonsstruktur utvikle kultur for å se organisasjonen som én. De sterkeste lokale enhetene i Normisjon, enten det er skoler eller forsamlinger, vil isolert sett kunne klare seg selv, i alle fall for ei tid. Historien er likevel full av eksempler på at selvstendigjøring og alenegang gjør en sammenheng lett

påvirkelig for impulser som endrer identitet og selvforståelse. De sterkes tilhørighet til noe større er også viktig med tanke på å ta ansvar for svakere enheter i et videre fellesskap. Skolene er organisert som selvstendige enheter, men det påligger både skoleledelse og organisasjonsledelse en forpliktelse til stadig å tydeliggjøre skolenes plass i og forpliktelse til helheten. Acta – barn og unge i Normisjon, er organisert som selvstendig organisasjon men må stadig se seg selv og bli sett av helheten som Normisjons egen enhet for barne- og ungdomsarbeid.

Normisjon skal skape et felles rom som knytter de lokale enhetene sammen. Organisasjonens særlige bidrag skal være å formidle felles visjon og identitet: Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag. I møte med internasjonale partnere er det avgjørende at de lokale enhetene er representert av en seriøs og langsiktig misjonspartner. Vi skal samle de troende til åndelig fornyelse forankret i et rikt bønneliv og en frimodig bibelsk forkynnelse som har tydelig forankring i den oldkirkelige og evangelisk lutherske tradisjon samtidig som vi har åpent blikk mot kristne av andre konfesjoner. Normisjon skal som Norges største kristne skoleeier være pådriver for videre samarbeids-tiltak innenfor kristen skolesektor. Organisasjonen skal oppmuntre og tilskynde de lokale enhetene og se til at virksomheten drives i samsvar med overordnet visjon og verdier.

Lokale enheter som er og blir tilsluttet Normisjon, deler visjonen og bruker tid på å formidle den. De lokale enhetene bidrar også aktivt økonomisk til de langsiktige nasjonale og internasjonale målene. Normisjon bidrar som organisasjon med omsorg, tilsyn og kompetanse på det som utgjør fellesområdet, men det er fellesskapet av frivillige som utfører arbeidet.

• Ressursbruk og organisering

Normisjons sentrale ledd har ansvar for teologisk og missiologisk ledelse, overordnet strategisk tilrettelegging og nødvendig service med tanke på lokale fellesskap nasjonalt og globalt. Det sentrale tjenesteorganet leverer via regionale ledd som er strategiske knutepunkt og har det daglige ansvar ut mot områder som består av lokale

fellesskap. De lokale fellesskapene er prinsipielt selvstendige, men slutter seg til organisasjonen ut fra identitet med Normisjons visjon og verdier. De regionale leddene kan ha ulik juridisk tilordning i organisasjonen. Noen regionale ledd blir tilordnet sentralleddet på samme måte som Normisjons internasjonale enheter. Andre ledd blir tilordnet som i dag. I noen deler av landet bør organisasjonen søke samordnet organisering og felles strategi med andre organisasjoner. For å virkelig gjøre sentralleddets fellesoppgaver i organisasjonen, etableres en årlig medlemsavgift avpasset størrelsen på det lokale fellesskapet.

Bevegelsens og medlemmenes fremste ressurs er kraften i evangeliet og livet i åndelig fornyelse. Ved siden av dette bæres hele arbeidet av mennesker i ulønnet eller lønnet tjeneste. Organisasjonskulturen må preges av at disse løftes fram og følges opp, inspireres og utrustes. God og profesjonell personalbehandling blir et viktig samarbeidsområde internt i Normisjon og i forhold til andre organisasjoner.

• **Mediestrategi**

Normisjons mediestrategi sikter på å utvikle bruk av medier med bakgrunn i visjonen og for å løfte fram misjonsstrategiens fokusområder. Vi vil legge vekt på det fellesskaps- og disippelbyggende, til utrusting av og inspirasjon for frivillige. Normisjon vil følge med i medieutviklingen med tanke på om vi skal satse sterkere på det direkte evangeliserende. Det er viktig at Normisjon har en gjennomtenkt og offensiv strategi for å være i det offentlige rom med tanke på både samfunnsdebatt og teologisk/kirkelig debatt. Det skal være fokus på identitetsbygging. Normisjons mediestrategi må ses nøye i sammenheng med og brukes aktivt inn mot organisasjonens innsamlingsbehov.

• **Innsamling og verdiforvaltning**

Normisjons innsamlingsstrategi utvikles slik at nye og yngre givergrupper tar langsiktige forpliktelser for oppdraget lokalt, nasjonalt og globalt. Økning av fast givertjeneste prioriteres. Det legges til rette for økning i arbeidet med alternative inntektskilder, særlig rettet inn mot ressurs- og miljøsparende tiltak som gjenbruk. Forpliktelsene for det internasjonale arbeidet styrkes i store foreninger, forsamlinger og

skoler. Normisjon rå over store eiendomsressurser og disse og andre verdier må forvaltes og utvikles til beste for organisasjonens totale oppdrag. Aktiv verdiforvaltning er en viktig del av vår ideologiske arv helt fra Hans Nielsen Hauges tid. Normisjons skal være en miljøbevisst forvalter gjennom kontinuerlig utvikling av eiendom og ressurser.

